

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Cuvaite Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6 • Telefon broj 2177 • Račun Poštanske štedionice br. 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 8 maja 1936
God. VII • Broj 19

BORBE ZA IDEALE

Konecem godine 1914 izdala je tadašnja bečka vlada »Crvenu knjigu«, zbirku diplomatskih dokumenata, s kojom je htela dokazati, da ona nije skrivila svetski rat, već da taj rat pada na savez osobito Kraljevine Srbije. U toj knjizi, pored raznih diplomatskih dokumenata i govora, objavljen je u celini i zapisnik o glavnoj skupštini Sokolskog društva »Dušan Silni« u Kragujevcu, koja je bila održana u mjesecu januaru 1914 g. Starosta tog društva bio je tada naš nezaboravni brat Mika Kovačević, major u srpskoj vojsci, koji je, kao što je poznato, kasnije kao general jugoslovenske vojske pao žrtvom atentata, Br. Kovačević, koji je aktivno sudelovao također i na prvom našem saboru u Novome Sadu, otvorio je pomenutu glavnu skupštinu Sokolskog društva u Kragujevcu s ovim rečima: »Poznato vam je, da je Sokolstvo ustalo na borbu protiv germanstva i da je Sokolstvo čisto slovenska organizacija, kome je cilj da združi svu slovensku braću, da ih telesno i kulturno pripremi na borbu protiv zajedničkog neprijatelja Slovenskog naroda. Mi Srbi smo, kao deo velike slovenske zajednice, prihvatali sokolsku misao i time se odlučili na zajedničko delo za dobro naše i naše braće. Okupimo se, dakle, u neprobojne sokolske redove i imajmo uvek u mislima geslo, koje srpski Sokoli imadu napisano na svojim zastavama, da je samo zdrav, moćan, nacionalno svestan i dobro organizovan narod sposoban da se brani, bori i pobedi. — Kada smo pobedonosno završili balkanski rat, uveren sam, da ćeće sada s tim većom ljubavlju svi posvetiti sve svoje sile sokolskoj misli, kako bi naše sokolsko gnezdo moglo da odgaji brojne Sokole, koji će u odlučnom času biti dovoljno jaki, da visoko uzlete i da na svojim snažnim krilima prinesu svoj do sada našoj neoslobodenoj braći bratstvo, ljubav i slobodu!«

Ove reči br. Kovačevića pomenuta »Crvena knjiga« iznala je kao dokaz srpske protuaustrijske propagande, dok ih mi shvatamo kao primer iskrene ljubavi prema jugoslovenskom narodu i kao izraz volje, da žrtvujemo sve za njegovu oslobođenje, njegovu moć i njegovu veličinu. Na borbu za ideale može da bude predratno srpsko Sokolstvo ponosno; ono može na to da bude ponosno, što je sokolska misao pretstavljala onu silu, koja je srpskom narodu pomagala da se vine do najvišeg uspona svojih snaga, koje su konačno pobedile ogromnu neprijateljsku premoć i nama Jugoslovenima otvorila vrata narodnog i državnog ujedinjenja.

To što je govorila junačka sokolska Šumadija na usta brata Kovačevića, to je bio osećaj duša svih predratnih Sokola. Oni su — bilo u granicama Kraljevine Srbije, bilo u granicama Austro-Ugarske — gajili istu tužnju za oslobođenjem i ujedinjenjem svih Južnih Slovena. I taj mučan put do našeg narodnog ujedinjenja vodio nas je kroz ujedinjeno Sokolstvo. Međutim ti naši predratni napori, u godinama 1913 i 1914, da se to ujedinjenje, koje je u našim dušama bilo već izvršeno, i formalno izvede, nisu uspeli, jer je to sprečila sa svojim političkim paragrafima ona ista vlast, koja je izdala i pomenuto »Crvenu knjigu« i koja je svoju krijuću za rat pokušala da prebací na nas. Oba puta — god. 1913 i 1914 — ta je vlast zbranila nameravani svesokolski slet u Ljubljani s motivacijom, da ne može dozvoliti da tome sletu učestvuju i najavljeni Sokoli iz Kraljevine Srbije, odnosno, da bi taj slet mogla dozvoliti samo pod uslovom, ako se određeno posete braće iz Srbije i kada bi im dali znati, da im je put k nama zatvoren. Naravno, priredivači ljubljanskog sleta moralu su po diktatu svog slovenskog sokolskog osećanja s ogrećenjem odbiti tu drsku i izazivalačku napomenu bećke vlade, te su oba puta radije slet otkazali, nego da bi okrnjili njegov znacaj i tako se ogrešili o svoju čast i savest. I sokolske ruke, koje su se pružile da na sletu pozdrave braću iz Srbije i da ih zagrade, usled te provokacije bećke vlade stisle su svoje pesnice i pripravno čekale na svec, pa dogodilo se što bilo. Iako je usled toga svaka javna manifestacija zabranom tega sleta bila onemogućena, ipak se je naše sokolsko bratstvo još u svojim povremenim dušama jače učvrstilo i probudilo, naša se ljubav još više rasplamila i načinuće za ujedinjenjem i slobod-

Pokrajinski slet u Subotici na Vidovdan o. g.

Proglas Sletskog odbora

Braćo i sestre!

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije o Vidovdanu ove godine održaće u našoj Subotici svoj IV pokrajinski veliki sokolski slet u kojem će dane Jugosloveni, ovde na severnoj kapiji svoje Jugoslavije, otvoreno i javno pokazati jugoslovensku svoju jedinstvenu svest, široku ljubav i puno bratstvo. U te sletske dane: 14 i 15, 28, 29 i 30 juna ove godine Jugosloveni će ovde, u svojoj beloj Subotici u prisustvu svoje braće Slovena: Čehoslovaka, Rusova, Bugara i Poljaka snažnim i odlučnim nastupom, naročito jednom sokolskom svečanosti utvrditi i zagrliti Suboticu kao jugoslovensku našu severnu metropolu, koja postoji i živi još iz kameng doba nastanjena i naseljena Slovenima sa svešću, kako nekad tako i sad, da se samo istinskim radom mogu postizati uspešni, i, da današnja Jugoslavija zemlja i država Jugoslovena živi i postoji na temeljima na kojima je i nastala, a ti su: SLOBODA, BRATSTVO i JEDNAKOST za sve Jugoslovene u Jugoslaviji!

Nove naše generacije Jugoslovena danas imaju jasna shvatanja, određene želje i ostvarljive ideale. Današnji naši naraštaji su u svome pokretu i delanju odlučni. Oseća se stvaralačko talasanje i delotvorno kretanje u njihovim redovima, kao i ljubav za život ideja i dela punih samopouzdanja i samorada. Očevidno je da silna struja svesnog jugoslovenskog života močno kruži našim krajem: severom Jugoslavije i da mladi naši naraštaji nastupaju uzdigнутa čela, ispravljenih ledi sa svešću: TEŠKO NAMA BEZ NAS! I, tako, napor naši nisu bez ploda, a energije naše ne troše se bez rezultata. Zato u današnjim našim danima niko nam nije neophodan, niči nam je iko izlišan!

Zivimo iz prošlosti u sadašnjosti za budućnost svesni da: samo u bratskoj slozi i bratskoj ljubavi glatko ćemo podneti sve potrebne i neizbežne napore i sva neophodna pregaranja za istinski slobodnu, demokratsku i moćnu Jugoslaviju — Domovinu državno i duhovno sjedinjenih Jugoslovena, svekolikih sinova i kćeri ove, naše zemlje s jednom tradicijom, s jednim jezikom i sa istim željama, istim potrebama i istim idealima.

KROZ SVOJE KRVAVO I ČEMERNO ISKUSTVO SAZNALI SMO

dom nije više mogla sprečiti i uništiti nikakva sila. Svi smo osećali i znali ono, o čemu je već pevao Prešeren u »Krstu pri Savici«, da »manj strašna noć je u crni zemlje kriju, kot so pod svetlim soncem šužnji dnovia«.

U takvoj atmosferi, kada se na jednoj strani sve više jačala težnja za izlazom iz neodrživog položaja, a na drugoj strani sve više, kruće i bezobzirnije vršilo nasilje nad našim nacijonalnim i sokolskim življem, osobito u Bosni i Hercegovini, a što je izazivalo njegov otpor, bećka vlada u svojoj zaslepljenosti i neobuzdanoj mržnji i strasti insečnirala je banjalučki veleizdajnički proces, koji — kao što je izneto u dotičnom članku u 17 broju našeg lista — i po broju optuženih i po strogoći osude sigurno spada među najveće političke procese, koji su ikada vodeni. I u istinu, tako je i bilo. Ta austrijski auditori su u tom procesu osudili na smrt 16 naših ljudi, a 89-rici udarili kaznu od 859 godina robije. Među osudenima bilo je 14 naše braće, koji su se nalazili na čelu sokolskog pokreta u tim kraljevima. Među ovima je bio br. Ćedo Milić, današnji starčina Sokolske žu-

ISTINU: Slogom rastu male stvari, a nešloga sve pokvari!

Puno jedinstvo celokupnog našeg naroda u zemljini Jugoslaviji, to je naša snaga i to je naš zdrav i lepi život! Nerazdvojni Jugosloveni i puna i cela Jugoslavija je svima nama iznad svega našega dnevnog, prolaznog i posebnog!

Jedinstvo narodno i celine na države nam Jugoslavije: To je naš najviši cilj i najveći zakon za sve nas! Ine znaju svij i svako da smo ne razdeljiva celina, nedeljiva Jugoslavija! Jugoslovenstvo trepti svojom svetlinom budućnost Jugoslavije i celokupnog nam Jugoslovenskog naroda osvetljava svojim zračenjem i očrtava silinom svoje sabrane snage!

U našoj beloj Subotici, ovde na severnoj brani naše Otažbine, ovogodišnji Vidovdanski veliki pokrajinski sokolski slet biće snažno zračenje svetih Lepota Jugoslavije i Jugoslovena kroz naše Sokolstvo. Subotički pokrajinski veliki sokolski slet biće pobednički trubač svesnih i pouzdanih sokolskih i jugoslovenskih vrsta, boraca za ne taknutu celinu naše zemlje u sadašnjim granicama Jugoslavije.

Odve u Subotici, na severnoj granici Jugoslovena i Jugoslavije, zaposleni svojim mirnim stvaralačkim radom, a u isto vreme spremni da u svakom času prihvate borbu i odbiju svaki napad na svoj zdrav i život, Jugosloveni svršani u neodoljive redove sokolskih zatočnika žele i loče da pokažu da: i sever naše zemlje jugoslovenski misli i oseća, u nepriskosnovenom sastavu celokupnog našeg državnog i jugoslovenskog života zemlje nam Jugoslavije!

U Subotici, ovde na severu naše Otažbine, Sokolstvo će kao živi građani bedem pokazati da je iz duboko uzoranih brazda plodnih i širokih jugoslovenskih narodnih njiva nikloplodonosno seme, koje su vekovima sejali i svojim znojem i krvlju zalevali znani i neznanii jugoslovenski narodni sejaci!

O Vidovdanu ove godine, u dane našeg velikog sokolskog sleta kroz zbijene so-

pe Mostar, koji je bio osuden na smrt, dalje br. dr. Voja Besarović, današnji starčina Sokolske župe Sarajevo, koji je bio osuden na 18 godina robije i br. Stevan Žakula, današnji šef kancelarije Saveza SKJ, koji je bio osuden na 10 godina robije, dok su ostala braća bila osudena svaki od 5—12 godina robije. To se dogodilo pred 20 godina, kada je trebalo da se ispunji pročlanstvo državnog tužioca, koji je u tom procesu na koncu svoga govora zavatio: »Narod će vas prokleti!«

Ali ta kletva prometnula se u blagoslov. Smeli, ponosni i dostojanstveni, osudenci nisu poguli glave, nego su viteški i junački nosili svoj krst mučeništva, sve dok se nisu porušila vesešala, koja su im bila namenjena i dok se nisu razletele železne rešetke tamnicu, u koje su bili baceni. Pobedila je borba za ideale; pod težinom banjalučkog procesa srušila se u prahu sva naduvana moć krvnica i tirana. Sokolski idealni bratstvo, ljubavi i sloboode skrili su neprijateljsku silu.

U to vreme, kada je nacionalna Banja Luka s najvećom pozornosću, odanošću i poštovanjem pozdravljala osudenike, u Rusiji počinje da se for-

kolske redove u našoj Subotici odjeknuće na sestrane jasni glas Jugolovenske narodne duše: da ovde u Subotici u pitanju Jugoslovenskog naroda živisamo jedna Jugoslovenska narodna mi-

SAO I JEDNO JUGOSLOVENSKO NARODNO OSÉĆANJE.

Sokoli, Jugosloveni, podite, hodite, dodite! Sad o Vidovdanu je u Subotici svima nama slet! Dodite u Subotici na slet!

NA SLET! — ZDRAVO!

Prvog maja 1936 godine u Subotici,

Inž. Kosta Petrović, Nenad Rajić, dr. Ignat Pavlas, Milan Teodorović, Lazar Tešić

Odobreno odsustvo drž. službenicima, koji će učestvovati na sletu u Subotici

Na molbu Sletskog odbora IV pokrajinskog sleta Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije u Subotici, g. Predsednik Ministarskog saveta rešio je, da se svima državnim službenicima Sokolima, koji žele učestvovati na pokrajinskom sletu u Subotici, može odobriti odsustvo od 23. junu do 2. avgusta o. g. s time, da im se ovo odsustvo ne računa u redovan godišnji odmor.

O prednjem rešenju izveštena su sva ministarstva.

jama. Sem toga, Dubrovačka parobrodarska plovida a. d. i Jadranška plovida d. d. odobrili su za sve goste iz inostranstva učesnike na sletu povlasticu od 50 % popusta od normalne vozne cene u svima razredima a u vremenu od 25. junu do 15. jula 1936 god.

*

Osiguranje učesnika sleta

Svi učesnici na sletu osigurani su za slučaj smrti sa 10.000 dinara, a za slučaj trajne nesposobnosti sa 20.000 dinara.

*

»Jugoslovenski život«

List za propagandu pokrajinskog sleta u Subotici, »Jugoslovenski život«, u broju 7 od 6. o. m., donosi na prvoj strani proglašenje Sletskog odbora povodom pretočenog pokrajinskog sleta u Subotici.

Proglašenje je u ovom broju objavljeno na četiri slovenska jezika, i to: na češkoslovačkom, bugarskom, poljskom i ruskom.

Ovaj broj lista razaslat je svemu slovenskom Sokolstvu i bugarskim Junacima.

Ministar za fizičko vaspitanje brat dr. Rogić razgledao je sokolski stadion u Subotici

U utorak dne 5. o. m. stigao je u Subotici u svrhu razgledanja sokolskog stadijona, na kome će se održati IV pokrajinski slet Saveza SKJ, ministar za fizičko vaspitanje naroda brat dr. Josip Rogić. Ministru bratu dr. Rogiću pridružili su se na stanicu u Novom Sadu članovi uprave Sokolske župe na čelu sa starešinom bratom drom Ignatom Pavlasom.

Na subotičkoj stanci, uz predstavnike vlasti ministra brata dr. Rogića dočekali su svi članovi Sletskog odbora te ga je pozdravio starešina Sokolskog društva Subotica brat Nenad Rajić.

Sa stanicu ministar brat dr. Rogić uputio se s pratnjom na sokolski stadion, gde mu je brat inž. Kosta Petrović, naš poznati stručni pisac za gravđine telesnog vaspitanja, prema čijim se osnovama i poduze subotički stadion, prikazao tok i način radova na subotičkom sokolskom stadionu.

Zatim je ministar brat dr. Rogić razgledao mesto, na kome će se, tako-

der po projektu brata inž. Koste Petrovića, uređiti narodni park Kralja Petra II. O svim ovim radovima i osnovama subotičkog Sokola ministar brat dr. Rogić izrazio je svoje najveće zadovoljstvo.

Nakon toga se ministar brat dr. Rogić s pratnjom vratio u grad, gde je razgledao Jugoslovenski narodni dom Kralja Aleksandra I, koji je nedavno podignut.

Naveče toga dana održana je u kancelariji Sokolskog društva sednica Sletskog odbora, kojoj je prisustvovao i ministar brat dr. Rogić, te na kojoj je starešina društva brat Nenad Rajić podneo ministru bratu dr. Rogiću iscrpan izveštaj o dosadanjem radu Sletskog odbora. Tom prilikom starešina brat Rajić je predao ministru bratu dr. Rogiću kao i ostalim gostima, sletsku značku.

Posle sednici priredena je u čast ministra brata dr. Rogića večera u restoranu »Srpski Kralj«.

*

slovenska nacionalna ideja nikada više ne sme biti predmet političkog

ROSIJA - FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • BEOGRAD

Godišnja skupština Sok. župe Cetinje

25 i 26 aprila t. g. Sokolska župa Cetinje održala je svoju redovnu godišnju skupštinu uz učešće velikog broja delegata naših jedinica. Skupština je održana u Kotoru zbog toga, što je tog dana kotorško društvo proslavilo dvadesetpetgodišnjicu osnutka svog društva te je na plenarnoj sednici župe bilo odlučeno, da se župska skupština spoji s tom svećanošću.

Prvog dana skupštine bila je pretkonferencija svih delegata društava ove župe, na kojoj su se pretresala sva pitanja koja zasecaju u rad Sokolstva naše župe. Za ovu skupštinu uprava župe spremila je iscrpan izveštaj, u kome prikazuje stanje Sokolstva na teritoriji ove župe.

Uprava župe je u toku prošle godine održala 52 redovne i važne sednice. Sem ovih, održana je jedna plenarna sednica, jedna svećana prilikom dočeka bugarskih »Junaka« i jedna komemorativna. Na svim ovim mnogobrojnim sednicama diskutovali su se svi problemi Sokolstva na području župe. Donošeni su zaključci po svim tekućim pitanjima. Glavna nastojanja župe svodila su se na što intenzivniji rad oko širenja sokolske misli na području župe, osnivanju novih jedinica, povećanju broja članstva, izvedenju niza sokolskih priredaba i preduzimanju mera za održavanje župskih tečajeva, tehničkih i prosvetnih, za društva i čete. U stalnom kontaktu sa svim svojim jedinicama, uprava župe se starala da rad njenih društava i četa bude što intenzivniji.

Rađa načelništva župe u prošloj godini

Načelništvo župe je u prošloj godini preduzimalo niz akcija za izvođenje raznih sokolskih priredaba. Tako na sletu u Sofiji, ova župa bila je reprezentovana s preko tri stotine učesnika, a uvežbanost članstva ove župe bila je zapažena u skupnim vežbama kako od Saveza Sokola tako i od »Junaka«. Načelništvo župe je imalo također vidnog učešća oko organizacije logorovanja na Lovćenu, gde je tom prilikom bio održan pomen blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru Prvom Ujedinitelju, kao i pomen Njegošu, a istovremeno i vladici Danilu Petroviću. U logorovanju u Miločeru, kod Budwe, uzelo je učešće oko 3000 Sokola. Povodom rođendana Kralja Petra II, koji je Svoj prvi rođendan kao Kralj slavio u Miločeru, Sokoli su održali blagodarenje u manastiru Praskvici, zatim su defilovali ispred Nj. Vel. Kralja i Kraljevske porodice. — Načelništvo župe je u prošloj godini organizovalo i više tečajeva za ospozobljavanje sokolskih funkcionera u društvenima i četama. Župa ima na svojoj teritoriji 36 sokolskih društava i 120 sokolskih četa, svega 156 sokolskih jedinica. Što se tiče brojnog stanja članstva u društvenima i četama, župa ne raspolaže podacima za sva društva i čete, jer 14 društava i polovina četa još ni do danas nisu poslali župi glavni statistički izveštaj za 1935 godinu. Može se računati da župa u 156 sokolskih jedinica ima više od 13.000 pripadnika. Primećuje se, da društva imaju vrlo mali broj prednjakinja, a sokolske čete uopšte ih nemaju.

Rad prosvetnog odbora

Prosvetni rad je voden putem raznih priredaba, tečajeva, predavanja, govora, propagandnih akcija (Proslava Prvog decembra, Nedelja štampe, Nedelja trezvenosti, 700-godišnjica sv. Save, 100-godišnjica ilirskog pokreta itd.). Prosvetni odbor je omogućio održavanje nekoliko prosvetnih tečajeva na području župe. Osobito je uspeo prosvetni tečaj u Hercegnovom.

Otkaz za čete i poljoprivredu održao je niz pečarskih tečajeva u raznim mestima župe i besplatno je podešao društvenima i četama oko 900 raznih voćnjih sadnica i uputnica za žito; po vrlo umerenim cenama ustupio je četama na selu semena ljucerkе, razne poljoprivredne alate i preduzeo je akciju za izvoz lekovitog bilja. Otkaz je također organizovao prosvetni tečaj u Peći.

Posebno pročitanog izveštaja nastala je živa diskusija povodom dobrih i rđavih strana u prošlogodišnjem radu društava i četa. Bili su iznešeni konkretni predlozi, a br. dr. Nikola Škerović pročito je vrlo iscrpan elaborat o radu Sokola na selu u vidu ekonomsko-prosvetnog podizanja sela. Povodom ovog elaborata povela se vrlo živa diskusija. Zatim je rešeno da se započne s izdavanjem župskog mesečnog glasila. Kako su bile prodiskutovane sve tačke dnevnog reda, pristupilo se izboru nove uprave župe. Na predlog brata Mira Kelenića i ove godine aklamacijom je izabran za starešinu brat Gavro Milošević. Po naročitom kandidacionom odboru predložena je ova

novi uprava:

Starešina brat Gavro Milošević, I zamenik brat Mihailo Bajić, II zamenik dr. Nikola Škerović, III zamenik Miho Domančić, IV zamenik Radivoje Žonjić, tajnik Milutin Ivanović, prosvetar Panta Arandelić, načelnik

Rajko Ivanović, I zamenik Kristofor Milošević, II zamenik Dorde Bouhal, III zamenik Rade Njirić, načelnica Tonka Vuk, I zamenica Vukica Tiđorović, II zamenica Đordina Škerović, III zamenica Džodžo Stanislava, blagajnik br. Jovo Durović, gospodar br. Risto Gordić, statističar Niko Bokan, izvestitelj za poljoprivredu br. Duro Slapničar, izvestitelj za sokolske čete br. Krsto Grujičić, izvestitelj za zdravstveni otsek dr. Vladimir Gerasimović i izvestitelj za štampu br. Nikola Doriomedov. Članovi uprave: br. Jovo Sekulović, Predrag Kovačević, dr. Neško Radović, Dušan Popović, Nikola Književić, Mihailo Rajnayn, Dorte Mrkobrad, dr. Milarad Sošić, Fred Zorati, Ignjо Zloković, Matan Kaludrović, Jovan Ivočić, Petar K. Martinović, Mitar Nenezić, general Rajnić, Lale Žuber, zamenici: Jovan Grivić, Milo Bujović, Stevo Jovičević, Obren Dunderović, Jokica Grujičić, Vido Bašašević, Antun Vinte, Nikola Medin, Radomir Nikolić, Jovan Kovačević, Milenko Rašović, Stevan Mustać, Jagoš Popović, Maksim Zloković, Stevan Bokan, Sava Marinović; revizori: Jovo Dapkić, Dušan Pajević, Frano Les, Dimitrije Đorđević, Krsto Pejović, zamenici: Simo Sekulović, Zdravko Solinger, Milonja Deletić, dr. Radoslav Miletić, Jovan Poček; sud četnički: dr. Niko Martinović, Milutin Đuričković, prot. Nikola Marković, Milan Buić, Petar Uskoković, zamenici: Blažo Vučinović, Novo Medenica, Obrad Kokotović, Miloš Bošković i Vuko Stojković.

Ovim je završen rad prvog dana. Sutradan u 10 časova pre podne u svećanoj dvorani Oficirskog doma bilo je svećano otvaranje skupštine u prisustvu delegata društava i sokolskih četa, koji su točno stigli s razvijenim zastavama u Kotor i velikog broja Sokola iz svih društava župe Cetinje. Skupštini su također prisustvovali: izaslanik Saveza Sokola br. Vojko Todorović, izaslanici Bana i Mitropolita te i svih grad., voj. i ver. ustanova Boke Kotorske i drugi ugledni gosti. U najvećoj tišini starešina br. Gavro Milošević otputio je svoj pozdravni govor i najpre je pozvao sve prisutne da se sete Prvoga Sokola Kraljevine Jugoslavije našegla Mladoga Kralja Petra II, a zatim je evocirao uspomenu na Njegovog Oca blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja. Zatim je potsetio prisutne na gubitak, koji je pretrpljela župa u toku prošle godine smrću dvojice agilnih Sokola brata O. Jeroteja Petkovića i Boška Jakšića. Zatim je u zanosnom govoru izneo značaj i važnost sokolske organizacije. Govornik je više puta bio prekidan živim odobravanjem i burnim klijanjem. Pri kraju svoga govora brat starešina pročitao je tekst pozdravnog depeša Nj. Vel. Kralju Petru II, Nj. Kr. V. Knezu Namesniku Pavlu, Ministru za fizičko vaspitanje naroda, banu Zetske banovine i Savezu Sokola i preuzev. biskupu. Učelišnici.

Zatim se prešlo na dnevni red. Izabrani su overači zapisnika. Izveštaji o radu se nisu pročitali, jer su prodiskutovani na pretkonferenciji. Izveštaji su primljeni. Br. Šćepanović je saopštio prisutnima, da je na pretkonferenciji aklamacijom izabran za starešinu župe br. Gavro Milošević a kandidacioni odbor sastavio je listu ostale uprave. Pročitana lista uprave prihvaćena je. Ovim je završen rad skupštine, koju je zaključio brat Milošević. — Posle skupštine svi su Sokoli prošli u impozantnoj povorci, na čelu s građanskim muzikom i razvijenim zastavama društva Kotor i četa, glavnim ulicama Kotora, burno pozdravljeni od građanstva.

Posebno podne svi su učesnici skupštine, u zajednici s članovima sokolskih društava iz Boke Kotorske, otišli na iskićenom brodu »Cetinje« u Prčanj, da se pokloni senji blaženopočivšem Kralju Aleksandru I Ujedinitelju i da polože na podnožje Njegovog spomenika lovovim venac. U Prčnju je izletnike pozdravio starešina društva br. Brguljan, a ispred spomenika govorili su načelnik opštine Prčanj br. Rudolf Dunio, br. Gavro Milošević i poznati govornik katolički sveštenik kanonik br. Don Niko Luković. Njihov govor duboko je potresao sve prisutne; mnogi su plakali, kada je Don Niko Luković govorio o ličnosti i zaslugama počivšem Kralju i Njegovoj tragičnoj smrti u Marselju. Posle toga brod s izletnicima otplovio je u pravcu Meljina, gde su se izletnici iskrcali i bili dočekani od velikog broja građanstva. Na ulazu u Meljine izletnike je dočekao lepim govorom brat Stevo Jovičević. U impozantnoj povorci Sokoli su se uputili u starodrevni manastir Savinu, gde su prisustvovali pomenu Blaženopočivšem Kralju. Ovdje je održan patriotski govor brat Dušan Popović, starešina društva Hercegnovi. Zatim se povorka na čelu s dvema muzikama uputila u grad Hercegnovi, gde je bila burno pozdravljena od građanstva. U sedam sati izletnici su se brodom uputili natrag za Kotor.

Doriomedov.

Prva pozorišna dela iz našeg sokolskog života

Prosvetni odbor Saveza SKJ raspisao je natečaj za pozorišnu igru iz sokolskog života i objavio je u »Sokolskoj prosveti« za februar 1935 godine, zatim istog meseca u »Sokolskom glasniku« i drugim časopisima. Do 1. oktobra 1935 godine, kad je ističao rok primanja radova, stiglo je 9 pozorišnih dela.

Na svojoj sednici od 26 aprila o. g. Prosvetni odbor Saveza SKJ, prema oceni članova ocjenjivačkog suda: g. Josipa Kujundžića, redatelja Narodnog pozorišta u Beogradu, g. VI. Velimara Jankovića, dramskog pisca i sekretara Umetničkog odjeljenja u Ministarstvu prosvete, br. Milišava Sakulača, člana Prosvetnog odbora Saveza SKJ i njegovog Književnog odsjeka, dodelio nagradu u iznosu od 2000 Din. Vladislavu Tmuži, dramskom pisцу iz Sarajeva, za pozorišno delo: »Sokolbeg«, komad u 2 čina (4 slike) s prevezanjem iz muslimanskog sokolskog života na selu.

Nezavisno od konkursa Prosvetni odbor Saveza SKJ dodelio je nagradu od 2000 Din bratu Dušanu Đ. Cvjetoviću, glumcu Narodnog pozorišta u Banjoj Luci, za pozorišno delo: »Sokolska majka«, pozorišnu igru iz sokolskog života u 5 činova.

Ostali pisci mogu, kako je to u natečaju i objavljeno, dobiti svoje delo natrag, ali na svoj trošak.

Sokolska muzička izdanja za II sok. muzički festival

Prosvetni odbor Saveza SKJ izveštava sve bratske sokolske jedinice, da je izdao ove kompozicije:

St. St. Mokranjac: VII rukovet, za tamburaški zbor bačkog sistema, cena 10 Din.

S. Paščan - Kojanov: Svečani sokolski marš, za tamburaški zbor bačkog sistema, cena 18 Din. — Isto za tamburaški zbor sisackog sistema, cena 18 Din. — Isto za duvačku muziku ili fanfaru, cena 30 Din.

P. Stojanović: Sokolski marš »Državno jedinstvo«, za duvačku muziku ili fanfaru, cena 20 Din.

Note se šalje samo onima koji poslužuju unapred novac na čekovni račun Prosvetnog odbora Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije broj 58.150.

Vežbovno odelo sokolskih četa

Prema zaključku zbora župskih načelnika, sokolske čete nastupaju na svim javnim nastupima kod izvođenja svojih vežbi u propisanom vežbovnom odelu, koje se sastoji od: sokolske mame, belih lakoatletskih hlačica na večac (koje se uvršćuju običnom ili gumenom vrpcom), koje sižu do polovice stegna i belih priglavaca (na kojima može da bude prišiven don).

Svečano odelo sokolskih četa je, kao i do sada, narodna nošnja sa sokolskom kapom, značkom i trakom sa napisom čete.

Zdravo!

Načelništvo Saveza SKJ

Zbor župskih prosvetara

Zbor župskih prosvetara, koj se je imao održati dne 16 i 17 o. m., odgoden je i održaće se dne 23 o. m. u saveznim prostorijama u Beogradu u 15.20 časova.

Sokolska radio-predavanja

Radio stanice Beograd - Zagreb - Ljubljana

Sljedeća sokolska radio-predavanja održavaju se:

dne 14. maja predaje brat Hrvoje Macanović, Zagreb, o temi: »Jugoslavenski Sokoli nose olimpijski oganj kroz Jugoslaviju«;

dne 21. maja predaje brat Ljubomir Češić Hasan, Sarajevo, o temi: »Jugoslavenska misao i Sokolstvo II«;

dne 28. maja predaje brat Bogoljub Krejčić, Beograd, o temi: »Prezident Eduard Beneš«;

dne 4. juna predaje brat Marko Protić, Subotica, o temi: »Udeo Srba u bunjevačkom pokretu«;

dne 7. juna predaje brat Lazar Stipić, Subotica, o temi: »Narodne tradicije u Bunjevac (popodnevno);

dne 11. juna predaje brat Hrvoje Macanović, Zagreb, o temi: »Jugoslavenski olimpijski odbor«;

ŽUPSKI SLET U KARLOVCU POD POKROVITELJSTVOM NJ. VEL. KRALJA

Malena, ali vredna Sok. župa Karlovac naveliko se sprema da o Duhotima, 31. maja i 1. juna, dostojno proslavi svoj veliki dan: svečano razviće župskoga barjaka, koji joj je darovan Nj. Vel. Kralj Petar II. Ta značajna sokolska i opštenarodna svečanost obaviće se u okviru III župskog sleta, kojom će se prigodom ponovno moći manifestovati solidnost sokolskog rada te župe, a znajući uspehe dosadanju karlovačkih sletova uvereni smo, da ističe izostati ni ovoga puta.

O značenju sletova uopšte najbolje je rekao sam Tirš, kad je postavio upravo definiciju sleta: Slet je ispit zrelosti sokol. rada. I doista: na svima našim sletovima pokazujemo šta i koliko vredimo, a u opštosti nelagodnosti i bezbrojnim teškoćama naših dana mnogostruko više i jače iskaču značenja svih jugoslovenskih sokolskih sletova ove godine. Nema sumnje da će se najveća ovogodišnja sokolska sletska svečanost izvršiti u eksponiranoj Subotici, ali jednak je sigurno, da značenje karlovačkog župskog sleta poprima naročito obeležje, kad se zna za sve one negativnosti, koje danomece i u sve češćoj formi naleću na pojedine sokolske radnike, na mnoge čete i društva tamošnjeg područja. Sokolstvo, ispozvajući uvek i svuda svoju svetu ideologiju, treba u ovom prigodom, o Duhovima u Karloveu, ponovno i jako manifestovati na jednoj strani svoje iskreno, poštenu i nesrećno jugoslovensko narodno verovanje, a na drugoj strani dokazati svu ozbiljnost svoga rada, iskrenu želju za opštendom boljikom, i — narađeno sve — čvrstu odluku mirnog, trezvog i milorubivog sokolskog delovanja.

Svakako sam slet župe Karlovac i razviće njene župске zastave, tog vise Sokol Kraljevskog poklona, upućuju sve Sokole, a naročito one iz susednih župa Zagreb, Sušak-Rijeka i Novo mesto, da brojnom posetom odadu priznanje bratskoj Sokolskoj župi Karlovac na svemu njenom dosadanju uspešno provedenom sokolskom delu, i da istovremeno dokažu spremnost svih Sokola za potrebljeno međusobno poganganje.

»Ritmika«, po Šubertovoj muzici složena je jedna divna vežba, koja je zanela gledaoce. U lakoj igri, sličnoj igri čarobnica, s nežnim pokretima koji mole kao u nekoj pobožnoj molitvi, ili kao da vapiju za nečim izgubljenim i nepovratnim, s poskocima lakim kao da se na krilima vrše, ispričane su češnje i snovi mladih devojaka. Tu je gimnastika profinjena i sublimirana, pretvorena u umetničku igru, te se nije mogla poznavati. Ženski naraštaj izvršio je protumačivo zamisao s. Pavićević i dao jednu vrlo zanimivu i interesantanu tačku.

»More izvor voda« i još nekoliko pesama iz VII Mokranjčeve rukoveti, poslužile su kao osnova za jedno sjajno kombinovanu vežbu punu izraza i zanosa. Vežbu je pratila muzika udružena s pevanjem i po rečima pesme i po ritmu muzike nizali su se pokreti kao odrazi dirljivih melodija našega Juga, punog duše i osećaja. Članice su potpuno razumele namenu autorka i potrudile se da prikažu, verno u pokretima, sav žar, topinu i sentimenat ovih melodija. Uspeh potpun.

»Barkarolu« su izveli zajednički članovi i članice po muzici poznatih »Hofmanovih priča«. Jedna vrlo uspešna kombinovana vežba složena iz lakih elemenata. Išla je tečno i lako. Prelazi iz jednog stava u drugi, davali su svaki-čas drugu i drugu sliku. Protikanje jedne vrste kroz drugu pojavljivalo je još više šarolikost ove slikovite vežbe.

»Panta rei« — sve teče — je retka i nevidena stvar. Tu je prikazana pesma Vl. Nazora u kojoj je ispevao apoteozu večitom kretanjem prema učenju stare grčke filozofije, da je sve u večitom pokretu, da se sve menja, obnavlja i preobražava. Vežba puna temperamenta, brzog — »sludog« — tempa da se pokreti jedva mogu sagledati. To je jedan vihor od pokreta,

Prednjački tečaj Sokol. društva Bela Crkva

Sokolsko društvo Bela Crkva održalo je svoj četvrti društveni prednjački tečaj u vremenu od 10 februara do 17 aprila 1936. Tečaj je polazio 8 braće i 2 sestre. Tečaj je otvorio starašina društva br. Irović Toma i održao predavanje o sokolskoj misli.

Na ovom tečaju predavali su se svi predmeti u smislu sokolske organizacije, a predavači su bili: braća Irović Toma, dr. Dakov Viktor, Durkin Jovan i Bura Kornelije. Poslednja dva dana obavljen je ispit pod predsedništvom župskog prednjaka br. Stevana

Bukaća. Tečaj su s uspehom svršili svi tečajnici osim 1 sestre, koja je u toku ispita svojevoljno odustala. U društvu je time znatno pojačan prednjački kadaš, te će moći jačim zamašnom krenutim napred. Na završetku tečaja izdata su tečajcima uverenja o polasku tečaja i položenom društvenom prednjačkom ispitu uz prigodne reči starešine društva i župskog prednjaka sa željom i u nadi, da će se i dalje stalno usavrsavati i sve svoje sposobnosti upotrebljavati na stvaranje što većeg broja pravih Sokola i Sokolica.

Prednjački tečaj Sokolskog društva Bela Crkva, održan od 10 februara do 17 aprila o. g.

Naši pokojnici

† Sestra Lenka Pancirov

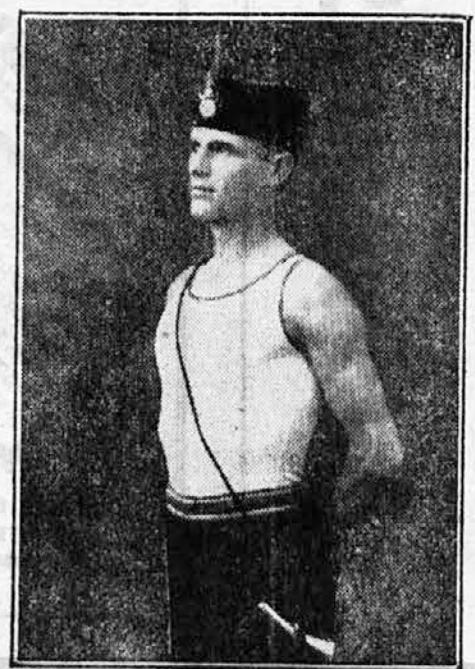
Na 18 aprila t. g. preminula je u bolnici u Dubrovniku vredna članica Sokolskog društva Korčula, sestra Lenka Pancirov. Bila je odlična Sokolica i dobra drugarica svakome, pa se je to i po sprovođu videlo. Njen mrtvo telo preneseno je 20 IV u Korčulu, gde su je na obali dočekale sve sokolske kategorije u kroju, s muzikom i zastavom. Uz mnogobrojne vence nošeni su venci Sokolskog društva Korčula, Dubrovnik i Orebic te ženskog čl. Korčula. U pogrebnoj povorci dopratili su je svi do groblja, gde smo se uz zvukove posmrtnog marša, poslednji put s njom oprostili. Pogrebu su prisustvovala braća i sestre Sokolskog društva Orebic. Neka joj je trajna uspomena među nama. Z.P.

† Petar Živić

Dne 22 aprila o. g. za uvek je zatvorio svoje umorne oči naš dragi brat P. Živić.

Sokolski rad brata Živića datira od tamo dvadesetiti godine unazad, kada je u maju 1913. kao mlađi naraštajac stupio u redove bivšeg Hrv. Sokola u Vinkovcima, u kojima je ostao do konca 1919. godine. 1919. postaje zamenik društvenog vode bivšeg Hrv.

Sokola u Vinkovcima. Početkom 1920. svršava dvomesecni savezni prednjački tečaj u Ljubljani, a nato preuzima dužnost načelnika ujedinjenog jugoslav. Sokolskog društva u Vinkovcima, na kome je položaju ostao do 1928. god., kada su ga prilike nagnale da traži hleb van Vinkovaca. Došavši u Stip vrši kroz tri godine dužnost dru-

† BRAT PETAR ŽIVIĆ

obra, prelaza iz jedne formacije u drugu. Slika se svakog sekunda menja, preobražava dobijajući sve nove oblike, nemirne, uburkane, nestalne, prolazne. Pred nama kao da se odigrava neka stihjska igra i vodi bitka elemenata. Sve se okreće, obrće, diže, pada, razdvaja, sastavlja, da se opet razbije i celina prse u sitne komade da se opet slomi i izgubi u novoj slici, koja se brzo menja i tako neprekidno se promena ne zadržava ni trenutka, dolazi sve novo i novo i nikad kraja ni konca, beskonačno kao život. Jedna duboka filozofska misao dobita je konkretnie oblike vidljive i upečatljive. Nigde gimnastika nije bolje odigrala svoju ulogu, skrivena i pokrivena u umetničkim velom...

Staračka moć br. Kovača ovde se izrazila u punoj meri i dala jednu, činj. nam se nedostužnu kreaciju. Članovi su bili na dostojnoj tehničkoj visini i bili dorasli svojoj teškoj zadaci da ovu stvar prikažu kako treba i tako su krunisali uspeh ove retke akademije.

Iz cele priredbe videlo se, da se rada nešto novo i izgraduje nešto lepo. Tako treba gledati na ovu akademiju pa videti to novo i to lepo. Svesno je izbegnut šablon i odbačena streatopnost.

Br. Kovač a s njim br. Pavićević i br. Roksandić, dali su Sokolstvu lepe priloge.

Akademija je bila odlično posećena i nije bilo više ni jednog mesta u pozorištu nepredatog.

Njih. Vis. kraljevići Tomislav i Andrej posetili su akademiju i s velikim interesovanjem pratili vežbe.

Na akademiji su bili i gg. ministri dr. Rogić i D. Letić kao i predstnik opštine V. Ilić i mnoštvo ljubitelja Sokolstva.

štenog načelnika, a godine 1931 i dužnost zamenika načelnika Sokolske župe Skoplje.

Godine 1932 opet se vraća u Vinkovce gde preuzima svoju staru funkciju i vrši dužnost načelniku do časa smrti. Nije bilo niti jedne sokolske priredbe većeg ili manjeg stila, na kojoj nije brat Živić sudjelovao i uvek i svaki put kao izvršujući i kao vežbač i takmičar. Na pokrajinskim sletovima od godine 1920 do 1934 u Mariboru, Ljubljani, Zagrebu, ponovno u Ljubljani, Splitu svagde je nastupao i vežbač. Isto na svesokolskim sletovima u Beogradu, 1932 u Pragu, — Kamo je god mogao on je pohitao da uveliča sokolsko slavlje i pokaže sokolski rad. Sokolstvo mu je uvek, i u najtežim prilikama ležalo duboku na srcu. I u krevetu, pod konac života, mislio je na Soko i vodio briju o svojim sokolskim uspomenama. Na koncu zaštelj je da bude pokopan u sokolskoj svečanoj odori. Njegovoj je želji udovoljeno, a sokolski kapuk i načelnika truba položeni su pokraj njega u les. Pokopan je 23 aprila o. g.

Do poslednjeg počivališta ispratilo ga je Sokolsko društvo u Vinkovcima korporativno. Sudjelovale su sve kategorije na čelu s društvenom fanfarom i barjacima. U žalobnoj povorci bilo je do 500 članova i članica, a osim toga pretstavnici vojske i mnogobrojno gradanjanstvo. Sokolsko društvo Vinkovci položilo je da je odar tri venca. Od strane Sokolske župe Osijek prisustvovali su na sahrani izaslanici župe brat Kvapil ing. Miloš, načelnik župe, i dr. Dušan Živković, tajnik i prosvetar župe. Bratski Savez zastupao je brat dr. Pajo Šumanovac, starešina Sokolskog društva Vinkovci. Nad otvorenim grobom oprostili su se od pokojnika: brat Šumanovac dr. Paja, Dušan Živković, ispred vežbača i predsjednik zboru društva Vinkovci brat Jovan Mraović, prednjak, a u ime starijinskog zboru Sokolskog društva Vinkovci brat Josip Cepić, potstarešina, koji je u svom govoru prikazao dvadesetiti-godišnji sokolski rad pokognog brata.

Umro je u trideset sedmoj godini života, i ostavio iza sebe udovu i troje neopskrbljene dece.

Neka je večita slava i trajna uspomena bratu Peri Živiću! A...č.

KRONIKA

60-godišnjica dr. Sigismunda Čajkovca. Dne 2 o. m. navršio je šezdesetu godinu života poznati prosvjetni radnik i pedagog dr. Sigismund Čajkovic, profesor Više pedagoške škole u miru. Čajkovic se rodio u selu Prtkovci kod Vinkovaca. Nakon svršene srednje škole posvetio se pedagoškim naukama. Svoju prvu veču raspravu napisao je 1906 godine (»Kako da ostanimo analfibatizam«). Godine 1907 došao je u Zagreb, gde je bio postavljen na učiteljskoj školi. Zatim je na temelju disertacije »Seljačka zadruha u slavonskoj Posavini« bio promoviran na doktora filozofije, a godine 1915 polazio je i profesorski ispit. Njegove su poznatije rasprave »Logički i psihološki momenti u obucie«, »Džimo škole«, »Svet — jedna velika obitelj« i t. d. Naročito su poznate njegove škole, koje su na konkursu odnеле prvu nagradu i koje su se pokazale, da su zbilja odlične i na vrhuncu savremenih zahteva moderne pedagoške.

100-godišnjica smrti pesnika Luke Mušićkog. Krajem aprila setila se Matka srpska u Novom Sadu naročitim predavanjem 100-godišnjice smrti Luke Mušićkog, mitronosnog pesnika. Luke Mušićki rođio se u selu Temerinu, tada još čistom srpskom naselju iz področje Jemunića, koji su pripadali velikoj i bogatoj zadruzi. Osnovnu školu (graničarsku) svršio je u Titelu, dva razreda katoličke gimnazije u Novom Sadu, a daljnje srednjoškolske nauke završio je u Segedinu, dok je filozofiju i pravo studirao u Pešti. Pomoću mitropolita Stratimirovića postao je zatim profesor bogoslovije u Sremskim Karlovcima, a kasnije i episkop u Plaškom. Mušićki je bio predestinovan za naslednika Stratimirovića. Pesme u duhu guslarske poezije počeo je pisati već kao student, a ove forme držao se je i kasnije. Pošto je onda nije bilo rešeno pitanje književnog jezika, to je i on lutao između vrkvenog staroslovenskog i živog narodnog jezika, to je i on lutao između crkvene poezije, pa je imao uticaja i na mnoge mlađe pesnike.

† Ignat Job. Dne 29 aprila umro je u Zagrebu poznati naš slikar Ignat Job. Ignat Job rođen je 28 marta 1895 u Dubrovniku, kao potomak stare dubrovačke porodice. U svom rođenom mestu svršio je osnovnu školu i nekoliko razreda gimnazije. Voden jasnim nacionalnim oscjećanjem otišao je 1913 godine u Srbiju, gde je živeo kao član jednog putujućeg pozorišta. Godine 1914 vratio se u Dubrovnik, ali su ga austrijske vlasti odmah početkom svjetskog rata internirale i od tog doba počinje njegovo stradanje i mučenje. Kada je zatim sav iscrpljen, a u Šibeniku, gde je bio stavljen medu umobolne, skoro bez

sredstava uputio se u Zagreb na slikarsku akademiju, gde se već u početku istakao kao jedan od najtalentovanih daka, a čim je svršio rat otišao je na studije u Italiju. Vrativši se u otadžbinu, ostaje neko vreme u Zagrebu, a kasnije odlazi u Beograd, gde za počinje samostalnim radom, iznoseći na svojim divnim slikama jednu ličnu notu. Iz Beograda zatim otselio se na Brač, gde je i stvorio svoja najbolja i najzrelja dela. Međutim klica tuberkuloze, koja je pre nekoliko godina zahvatila njegov mladi organizam, i onako iscrpljen stradanjem za vreme rata, okončala je svoje razorno delo i on je pred nekoliko dana podlegao, navršivši jedva 41 godinu.

Razne kulturne vesti

Ovih dana slavio je 25-godišnjicu svog umetničkog rada popularni glumac i redatelj zagrebačkog Narodnog kazališta Viktor Bek, koji je započeo svoju glumačku karijeru u Zagrebu, a kasnije radio i u Osijeku i Sarajevu, dok se godine 1928 ponovno ne vraća u svoj rodni grad.

Ove godine navršilo se 50 godina od kada je u Zagrebu osnovano »Hrvatsko prirodoslovno društvo«. Zajedno s tim jubilejem slavi svoju 25-godišnjicu i glasilo tog društva »Pri-

da«, list za popularizovanje prirodnih nauka, koji izlazi već od 1911 godine, te u kome su saradivali naši najbolji prirodosloveci.

Dne 29 aprila preminuo je u Beogradu bivši ministar i zaslužni javni radnik Milorad Vujičić. Pokojni Vujičić rođen je 1869 u Novoj Varoši, kao sin sveštenika, koji je kao istaknuti nacionalni radnik morao pobegnuti iz Sandžaka u Srbiju, gde se naselio u Bačinju Bašti.

Dne 22 aprila umro je u Osijeku prof. Vekoslav Celestin, poznati naš historik i kustos osječkog Gradskega muzeja, komu je bio na čelu punih 45 godina. Prof. Celestin radio se godine 1862 u Ivanjcu. Napisao je mnogo članaka i rasprava, najviše o istoriji Osijeka.

Dne 29 aprila navršio je 60 godina života Vaclav Vidra, jedan od najvećih i najjačih češkoslovačkih glumaca sadašnjice. Vidra je bio počeo svoju karijeru kod raznih putujućih pozorišnih trupa, a kasnije došao je u gradske pozorište na Vinohradima u Pragu, gde ga je otkrio pokojni veliki češki dramaturg Hilar, kojem je uspeo doći da ga 1921 pridobije za Narodno pozorište, gde je postao vredan na slednik velikog Vojana.

izvedbom, koja je oduševila mnogobrojne gledaoce, među kojima se nalazilo i nekoliko uglednih kraljilišnih gostiju, Brižljivo i iskreno vodeno od brata Marijana Sušića, tehnički dobro opremljeno, a svi izvadači bez prigovora. Pokazalo se opet jednoća da u našem mestu imamo lep broj odličnih dilektantskih snaga, i to kako mladih, tako i starijih.

Ovakovi krasni uspesi daju nove potstrelka za rad.

MIKLEUŠKA. — Akademija. Sokolska četa Mikleuška održala je u nedjelju 25. IV. tek. god. akademiju sa svim svojim kategorijama uz pripomoć četa iz Kutinice i Srp. Selišta. Ista je izvanredno uspela. Program se sastojao iz 7 tačaka: Igrokaz, »Čestitac« od Koste Trifkovića, vežbe žen. podmlatka s venčićima, vežbe muškog podmlatka s palicama, prostih župskih vežbi za čete i spravama.

Ceo program izveden je primerno, s puno ljubavi i razumevanja.

Klicanje i manifestacija Kralju, Kraljevskom domu, Jugoslaviji i našim podmlatkom.

NOVI SAD. — Akademija Ruskog Sokola. U subotu 25. IV. 36. god. u svečanoj sali »Slobode« održana je akademija Ruskog otseka Sokolskog društva u Novom Sadu.

Akademiju je otvorio pozdravnim govorom br. Tkačev Ječeslav. Zatim je sokolska glazba otvirala himnu. Od programa naročito su zapazene tačke »Vežbe s mačevima«, koje su izvele članice ruskog sok. otseka. »Lakoatletske vežbe«, koje su izvele članice S. društva Novi Sad, odlikovane su se preciznošću i elegancijom. »Osvanulo jutro«, živa slika, koju su izvela deca ruskog otseka bila je izraz plemenite i naivne dečje duše. »Ritam i pokretri« izvele su članice ruskog otseka. »Slika iz narodnog života Malorusije - Ukrainera«, bila je naročito lepa. Poslednja tačka programa »Apoteoz«, ruska sok. himna, dovela je vrlo impresivno. Program su na klaviru pratile ss. Vera Tošić, Sofija Poletika i Branka Kumrić.

